

pågældende skal sættes på fri fod. Det er jo i virkeligheden at gøre fuldstændig op med alt det, man har arbejdet på siden anden halvdel af 1800-tallet, nemlig at prøve at lave nogle internationale regler om det, der er allermost rædselsfuldt, nemlig krig.

Rent faktisk er det meningen med de regler, at de skal overholdes. Derfor kan det ikke nytte noget, at verdens supermagt blot ser igennem fingre med dem, og det kan slet ikke nytte noget, at et lille land som Danmark siger javel, for hvem er det så, der i virkeligheden skal beskytte de regler, hvis vi ikke engang vil?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Faktisk vil jeg gerne beklage, at hr. Troels Lund Poulsen, formentlig i den bedste mening, er kommet til at rode sig ud i et helt uholdbart ræsonnement, så vi af hensyn til den almindelige retsfølelse, havde jeg nær sagt, skal bruge tid på at få sat nogle ting på plads.

Hr. Troels Lund Poulsen siger, at angreb på mennesker i forbindelse med terror er mord. Det er ikke krig som sådan, det er mord, men så må det jo behandles som mord.

Så siger hr. Troels Lund Poulsen også, at det er ikke let at rubricere folk fra Al-Qaeda-bevægelsen, og det er jeg fuldstændig enig i. Men om det er let at rubricere en rocker, hvis vi nu tager det hjemligt miljø, eller det ikke er nemt, er jo fuldstændig underordnet. Hvis der begås en forbrydelse, er der et retssystem, som må følges, og selv om man synes, det er svært, kan man ikke bare påberåbe sig ret til at se bort fra det gældende retssystem.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Hvis jeg skal starte med at svare fru Marianne Jelved, sagde jeg ordret, at »... det er med andre ord ikke ganske let at rubricere Al-Qaeda-medlemmer og deres aktion under den humanitære folkeret ...«, og derefter sagde jeg, at »... jeg mener ikke, der er belæg for at have skråsikre standpunkter om det her spørgsmål ...«. Det er jo bl.a. derfor, man har taget initiativ til at holde det første af en lang række ekspertmøder, hvor man diskuterer hele den humanitære folkeret, og hvordan og hvorledes retsordenen er ved angreb på civile.

Kl. 19.20

Så må jeg altså sige klart – og det er også et svar til fru Anne Baastrup – at jeg ikke mener, at

krigen mod terrorisme er slut. Jeg vil sige, at man langt fra kan tale om en krig, der er slut. Jeg synes, at historien og de seneste måneder klart viser, at den krig er ikke slut. Vi har set terroraktioner på Bali, i Moskva og i Mombasa, og det viser jo bare, at vi stadig står over for meget alvorlige trusler. Vi har set, at der har været en klar sammenhæng mellem det, der er sket nogle af de steder, bl.a. af de oplysninger, der er givet af nogle af de tilfangetagne på Guantánamobasen, og jeg synes i hvert fald, det er meget vigtigt at holde sig for øje, at de oplysninger, der er givet af mange af dem, der er anbragt på Guantánamobasen, har været med til at forhindre, at uskyldige er blevet dræbt.

Så vil jeg til sidst sige til hr. Jeppe Kofod, som taler om de tilfangetagne på Guantánamobasen, at det er jo netop vigtigt, at de, der er på Guantánamobasen, er med til at bidrage med det, de kan bidrage med. Jeg synes ikke, man kan tage den chance at løslade folk eller stille folk for en dommer, hvis de kan bidrage med oplysninger. Man anklager USA for, at det har taget for lang tid, når de folk har været anbragt på Guantánamobasen 1 år, men det er jo netop, fordi der er fanger, der efterfølgende har afgivet nye forklaringer, som de ikke kom med under den første runde. Derved har man fået nye fanger anbragt på Guantánamobasen, og de har så givet nogle oplysninger, man kan konfrontere ældre fanger med. Det er jo netop med til at sikre, at vi ikke ser nye terroraktioner rundt om i verden, og det synes jeg altså er noget, som vi hver især må sikre og værne om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for den tredje og sidste korte bemærkning, og det samme gælder hr. Kofod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må sige til hr. Troels Lund Poulsen, at jeg troede faktisk, vi var enige om, at det, vi skulle værne om, var selve grundlaget for vores demokrati, nemlig retsstaten – selve det grundlag, der ligger i, at man ikke bare kan spærres inde af statsmagten.

Jeg bliver dybt chokeret, når jeg hører hr. Troels Lund Poulsen sige, at vi ikke kan tage chancen og stille folk for en dommer. At stille folk for en dommer er ikke noget med at tage en chance, det er selve det grundlag, en retsstat bygger på: at vi har uafhængige domstole, der tager stilling til, om folk er skyldige eller ej.